

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§.2. De Prudentia Confessarii circa Pænitentes exercenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](#)

runt. Specialiter verò meminerit, quantum solatium capere soleat, si aliquem ex Pænitentibus, suis consiliis persuasum magna cum alacritate virtutum studium amplecti, & insig-
nem in eo fructum facere adverrat; & inde concludat, quan-
to majorem animi voluptatem ipse sit percepturus, si se ipsum
ad similem profectum faciendum induixerit. Tertiò in via
unitiva, dum advertit, quām amanter & liberaliter Deus Pæ-
nitentibus peccata dimittat, atque inde occasionem sumit, eos
hortandi, ut, quemadmodum illis cum S. Maria Magdalena
remissa sunt peccata multa, ita & diligere multūm studeant,
hunc ipsum stimulum in se convertat, & sicut magnitudinem
remissorum sibi peccatorum, multitudinemque longè majo-
rem advertit, ita majoris quoque erga DEVUM, Christūmque
charitatis exercendæ motu vum arripiat.

§. II.

De Prudentia Confessarij circa Pæniten- tes exercenda.

Etiam circa hos tria præcepta Prudentia præscribit. Pri-
mum est *cauta interrogatio*, quæ in eo potissimum consistit,
ut ea, quæ priori capite circa materiam, modum & tempus
examinandi dicta sunt, accuratè observet, ne anxiis & in-
discretis quæstionibus sibi & Pænitenti gravius hujus Sacra-
menti administrandi, vel recipiendi onus imprudenter ef-
ficiat.

Secundum est *solida instrucción*, quæ in tribus præcipue sita
est. 1. In dubiis solvendis, ubi vel maximè prudentia sua-
det, ut dubium bene intelligere studeat; ut non præcipitanter
respondeat, sed, nisi certus sit de veritate responsi, tempus pro
consideratione (si quidem circumstantiæ id patiantur) petat;
nec sibi fidat nimiū, sed alios etiam, quantum salvo secreto
& sigillo fieri potest, consulat: non plus certitudinis suæ do-
ctrinæ, quām à parte rei ea mereatur, attribuat: nec facilē
aut promiscuè scripto dubia talia resolvat. 2. In consiliis
dandis, in quibus prudentia dicitur, ut ante omnia juvet Pæni-
tentes in statu, si nondum id fecerint, eligendo: ut ad celerem
vocationis executionem discretè urgeat, atque in impedi-

mentis fortiter removendis auxilietur: & tandem, ut modum solidum ostendat, quo quisque se in suo statu magis in die perficiat, & majorem cælestium gaudiorum, gratiarumque cumulum procuret; huc enim omnia prudentis Confessarii confilia collimare oportet.

Tertium est *discreta correctio*, quæ pariter in tribus præcipue capitibus constituit. 1. In pænitentiæ salutaris prudentiæ præscriptione, ut nimis ad quantitatem peccatorum, & rituum Pænitentis ante omnia respectus habeatur. 2. In mediiorum, quibus à lapsu ulteriori Pænitens præservetur, charitativa suggestione, ubi præcipue suader prudentia, ut ante omnia radix peccatorum inquiratur, atque ad eam extirpandam universa media dirigantur. 3. In voluntatis ad dicta media apprehendenda zelosa excitatione, quod potissimum fiet, si fœditas & damna peccatorum ex una parte, ex altera vero virtutum dignitas & commoda clarè solidèque demonstrantur, & illorum quidem fatale odium, harum vero insignis æstimatio & desiderium animis ingeretur; quorum omnium praxis ex ijs, quæ toto capite secundo fusiùs dicta sunt, haud difficulter addiscetur.

§. III.

De Prudentia Confessarij circa alias Personas.

Intellige distinctas ab ipso Confessario, & Pænitentibus quæ ad tres classes revocari possunt.

Prima classis est aliorum Confessariorum, qui vel in eodem templo & loco, aut certè in aliis confessiones pariter excipiunt, circa quos tria documenta servanda suggerit prudentia. Primum est, *uniformitas in modo procedendi*, ubi qui vis Confessarius applicare sibi deberet saluberrimam illam regulam, quam Societas Jesu suis Confessariis in hæc verba præscribit: Modum ea Sacra menta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare solent, perspectum omnes habeant, inoque uniformes sint, quantum Regionum varietas patient; formam ramen & rationem absolvendi ab excommunicacione, & aliis censuris & peccatis eandem omnes sequantur, attendantque, ne ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarij & Parochi jure offendì possint. Secundum eff. charta